

van de Redactie

Mark van der Pol

Waarom staken wij?

In JSW september 2017 stonden verschillende artikelen over de acties voor het onderwijs die momenteel gaande zijn. Over de redenen van de acties, de visie op de acties, wat je eventueel zelf kunt doen om de werkdruk te beheersen. Op 5 oktober jl. is er massaal gestaakt. Bij het per perse gaan van dit nummer was een nieuwe staking voor 12 december 2017 al aangekondigd. De scholen weer een dag dicht. En PO in actie heeft al nieuwe acties aangekondigd voor in het nieuwe kalenderjaar. Staken is een recht, niet staken ook. Het is een persoonlijke keuze. Maar wel gaan staken en je niet registreren vind ik raar. Met andere woorden: wel zeggen dat je staakt, geen kinderen in je klas, wel werken en niet naar Den Haag gaan helpt niet. Onder het mom van: 'Ik heb nog zoveel werk te doen.' Ja, daar ging dat staken nu net om. 'Ik ben boos, ik wil dat anderen daar iets aan doen, maar ik zeg het niet.' Heel vreemd. Ook voor het beeld naar ouders toe. Veel ouders zijn loyaal en geven de leerkrachten de credits: 'Laat je stem maar horen, wij houden onze kinderen wel thuis, want we staan achter jullie.'

Ik schreef deze column nadat net bekend was geworden dat er een ultimatum aan de minister gesteld zal worden: geld erbij of er zal weer gestaakt gaan worden. De vraag is of de regering buigt als de scholen weer een dag dicht gaan. Ik vraag het me af. En daarbij komt dat je altijd de verkeerde mensen treft met staken. In dit geval de ouders, juist de mensen die baat hebben bij goed onderwijs.

In mijn ogen gaat de hele actie over behoud van goed onderwijs. En natuurlijk horen daar goede werkomstandigheden, erkenning en

moderne voorwaarden bij. Want anders komt dat goede onderwijs onder druk: goed onderwijs moet je goed en professioneel organiseren. De overheid staat toch ook exorbitante salarissen voor topbestuurders toe? Kwaliteit kost geld, zeggen ze dan. Nou, kom maar op.

Maar staken is mijns inziens niet de manier. Omdat dat de kern niet raakt. De kern is dat wanneer er geen goed onderwijs is, wij onze jeugd (lees 'de toekomst') geen goede basis meegeven, onze kinderen minder kansen krijgen en onze maatschappij en economie averij oplopen. En wie hebben daar last van? Op den duur wij allen. Dus ook de kinderen, de ouders, de bedrijven die geen goede werknemers meer kunnen krijgen, de gemeenten en wijken waarin we wonen en noem maar op. De hele samenleving gaat daar last van krijgen. Dus waarom komen alleen wij op voor deze zaak? Waarom gaan ouders, bedrijven en het hoger onderwijs niet tekeer? Of wat dacht je van de inspectie, die ook de spanning tussen passend onderwijs en de werkvloer ziet? Als wij nou in staat zijn om al die belanghebbenden te mobiliseren? En niet alleen een boos filmpje op Facebook plaatsen, zoals veel bekende Nederlanders hebben gedaan. Maar echt boos zijn. Laat hen de boel maar plat gooien. Wij staken omdat wij zien dat onze jeugd, onze kinderen, onze toekomst een goed fundament onthouden wordt. Als we nou eens afspreken dat iedere school voor iedere honderd kinderen één bedrijf of instelling regelt plus een groep ouders die met z'n allen actie gaan voeren voor goed onderwijs. En dan het Malieveld vol met directeuren, managers, bedrijfsleiders, inspecteurs en ouders. Dat zou wat zijn...

Mark van der Pol

is redactielid van JSW,
onderwijsadviseur en
schoolbestuurder